

Věc C-127/22

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

22. února 2022

Předkládající soud:

Varchoven administrativen sad (Bulharsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

16. února 2022

Navrhovatelka v řízení o kasačním opravném prostředku:

Balgarska telekomunikacionna kompania EAD

Odpůrce v řízení o kasačním opravném prostředku: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“
Sofia**Předmět původního řízení**

Řízení o kasačním opravném prostředku týkající se vrácení daně z přidané hodnoty formou odpočtu daně v případě vyřazení skladových zásob a investičního majetku

Předmět a právní základ předběžné otázky

Výklad unijního práva a zejména ustanovení článků 184 až 187 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty; právní základ: čl. 267 první pododstavec písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 185 odst. 1 směrnice 2006/112/ES vykládán v tom smyslu, že vyřazení zboží ve smyslu odúčtování aktiv nebo skladových zásob z rozvahy

osoby povinné k dani na základě skutečnosti, že od nich již nelze očekávat žádný hospodářský užitek, protože jsou například opotřebované, vadné nebo nevhodné nebo je nelze použít ke stanovenému účelu, představuje změnu okolností zohledněných při výpočtu výše odpočtu v souvislosti s daní z přidané hodnoty odvedenou již při zakoupení zboží, které nastaly po podání přiznání k dani z přidané hodnoty podle zákon za danak varhu dobavenata stojnost (zákon o dani z přidané hodnoty, dále jen „ZDDS“), a s níž proto souvisí povinnost provést opravu odpočtu, jestliže vyřazené zboží bylo následně prodáno jako zboží uvedené v příloze 2, což je zdanitelným dodáním?

2. Musí být čl. 185 odst. 1 směrnice 2006/112/ES vykládán v tom smyslu, že vyřazení zboží ve smyslu odúčtování aktiv nebo skladových zásob z rozvahy osoby povinné k dani na základě skutečnosti, že od nich již nelze očekávat žádný hospodářský užitek, protože jsou například opotřebované, vadné nebo nevhodné nebo je nelze použít ke stanovenému účelu, představuje změnu okolností zohledněných při výpočtu výše odpočtu v souvislosti s daní z přidané hodnoty odvedenou již při zakoupení zboží, které nastaly po podání přiznání k dani z přidané hodnoty podle ZDDS, a s níž proto souvisí povinnost provést opravu odpočtu, jestliže vyřazené zboží bylo následně zničeno nebo zlikvidováno a tato skutečnost byla řádně doložena nebo potvrzena?

3. V případě kladné odpovědi na první, druhou nebo obě otázky, musí být čl. 185 odst. 2 směrnice 2006/112/ES vykládán v tom smyslu, že vyřazení zboží za výše uvedených okolností představuje řádně doložený nebo potvrzený případ zničení nebo ztráty zboží, který nezakládá povinnost opravy odpočtu daně v souvislosti s daní z přidané hodnoty zaplacenou při nabytí zboží?

4. Musí být čl. 185 odst. 2 směrnice 2006/112/ES vykládán v tom smyslu, že v řádně doložených nebo potvrzených případech zničení nebo ztráty zboží se oprava odpočtu neprovede pouze tehdy, pokud zničení nebo ztráta byly způsobeny událostmi, které osoba povinná k dani nemůže ovlivnit a nemohla je předvídat ani jim zabránit?

5. V případě záporné odpovědi na první, druhou nebo obě otázky, brání čl. 185 odst. 1 směrnice 2006/112/ES takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je čl. 79 odst. 3 ZDDS ve znění účinném do 31. prosince 2016 resp. čl. 79 odst. 1 ZDDS ve znění účinném od 1. ledna 2017, které při vyřazování zboží ukládá povinnost provést opravu odpočtu, i když bylo zboží následně prodáno jako zdanitelné dodání zboží ve smyslu přílohy 2 nebo bylo zničeno či zlikvidováno a tato okolnost byla řádně doložena nebo potvrzena?

Právní předpisy a judikatura Evropské unie

Mezinárodní standard účetního výkaznictví 2: bod 6

Směrnice 2006/112/ES: články 184, 185, 186, 187 a 189

Rozsudky Soudního dvora Evropské unie: Stichting Schoonzicht (C-791/18), Mateusiak (C-229/15), Mydibel (C-201/18), Gmina Ryjewo (C-140/17), Correios de Portugal (C-661/18), World Comm Trading Gfz (C-684/18), ITH Comercial Timișoara (C-734/19), Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava a další (C-182/20), E. (snížení základu DPH) (C-335/19), SEB bankas (C-532/16), T-2 (C-396/16), Skellefteå Industrihus (C-248/20), Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler (C-374/19), Wirtl (C-661/16), TETS Haskovo (C-234/11), „PIGI – P. Dimova“ (C-550/11), Gran Via Moinești (C-257/11), Kreissparkasse Wiedenbrück (C-186/15) a Imofloresmira – Investimentos Imobiliários (C-672/16)

Vnitrostátní právní předpisy

Zakon za danak varhu dobavenata stojnost (zákon o dani z přidané hodnoty, ZDDS): články 78, 79 a 80 (ve znění z 1. ledna 2017)

ZDDS: články 78, 79 a 80 (ve znění účinném do 31. prosince 2016)

ZDDS: články 163a a 163b, příloha 2 a § 83 dodatkových ustanovení

Stručný popis skutkového stavu a řízení

- 1 Společnost Balgarska telekomunikacionna kompania EAD (dále jen BTK EAD) poskytuje telekomunikační služby. Kromě toho prodává svým zákazníkům různá mobilní komunikační zařízení.
- 2 V období od října 2014 do prosince 2017 provedla BTK EAD podle čl. 79 odst. 3 ZDDS ve znění účinném do 31. prosince 2016 resp. podle čl. 79 odst. 1 ZDDS v aktuálně účinném znění opravy odpočtu daně. Tyto opravy byly provedeny v souvislosti s tím, že společnost vyřadila investiční majetek resp. jej přestala používat (oprava odpočtu daně ve výši celkem 1 002 345,22 leva [BGN]) a vyřadila skladové zásoby (oprava ve výši celkem 301 745,36 BGN).
- 3 Vyřazení bylo provedeno postupem stanoveným k tomuto účelu. Zahájeno bylo na návrh IT systému podniku. O vyřazení byl vyhotoven protokol, který musela schválit příslušná komise, a seznam vyřazeného investičního majetku resp. skladových zásob. Vyřazené vybavení bylo shromážděno ve skladu podniku a při dosažení určitého množství předáno k likvidaci externí společnosti, s níž BTK EAD uzavřela smlouvu, včetně předávacího protokolu a vážního listu. Oprava odpočtu daně byla provedena formou protokolů vystavených v souladu s ustanoveními článku 117 ZDDS a jejich zahrnutím do příslušného měsíčního přiznání k dani z přidané hodnoty.
- 4 Společnost BTK EAD podala dne 18. ledna 2019 žádost o započtení a vrácení podle čl. 129 odst. 1 danačno-osiguriteln procesualen kodeks (daňový a pojišťovací řád procesní, dále jen „DOPK“), kterou požádala o vrácení DPH v

celkové výši 1 304 090,59 BGN, která byla stanovena při vyřazení skladových zásob a investičního majetku podle článku 79 ZDDS ve výši odečtené daně na vstupu. Na základě této žádosti vydal vedoucí sekce u Teritorialna Direkcija na Nacionalnata agencija za prihodite „Golemi danakoplatci i osiguriteli“ (oblastní ředitelství Národní agentury pro veřejné příjmy „Velcí daňoví poplatníci a pojistitelé“) usnesení o provedení kontroly započtení a vrácení, jímž byla nařízena daňová kontrola společnosti BTK EAD. Usnesením o započtení a vrácení ze dne 5. prosince 2019 uvedené oblastní ředitelství jako orgán příslušný finanční orgán žádost společnosti BTK EAD zamítlo jako neopodstatněnou. Rozhodnutím ze dne 18. února 2020 potvrdil direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ (ředitel ředitelství „Opravné prostředky, daňová agenda a záležitosti sociálního zabezpečení“) v Sofii usnesení o započtení a vrácení.

- 5 Rozsudkem Administrativen sad Sofia grad (správní soud města Sofie) ze dne 18. května 2021 byla zamítnuta žaloba, kterou společnost BTK EAD podala proti usnesení o započtení a vrácení ze dne 5. prosince 2019. Soud prvního stupně nechal vypracovat znalecký posudek v oboru ekonomie, který konstatoval, že společnost BTK EAD má k dispozici podklady, mezi jiným objednávky sekundárních surovin, faktury o jejich prodeji a příslušné seznamy, protokoly o předání kupujícím společností a vážní listy, které srozumitelně dokládají, že vyřazené zboží bylo prodáno, zničeno nebo zlikvidováno. Z údajů, k nimž byly připojeny mimo jiné původní fakturační podklady – protokoly o vyřazení, protokoly podle článku 117 ZDDS, faktury o prodeji sekundárních surovin s příslušnými seznamy, předávací protokoly a vážní listy –, byl vyvozen závěr, že z vyřazeného investičního majetku a skladových zásob za období od října 2014 do prosince 2017, pro které byla provedena oprava odpočtu daně ve výši [1] 304 090,56 BGN, byl jako sekundární surovina prodán investiční majetek a skladové zásoby, za které byla provedena oprava odpočtu daně ve výši celkem 949 676,15 BGN, z toho 655 442,38 BGN za investiční majetek a 294 233,77 BGN za skladové zásoby, a zničen a zlikvidován investiční majetek a skladové zásoby, za které byla provedena oprava odpočtu daně ve výši celkem 345 414,39 BGN, z toho 346 902,84 BGN za investiční majetek a 7 511,55 BGN za skladové zásoby. Zboží a služby, za které společnost BTK EAD provedla opravu odpočtu daně ve výši 1 002 345,22 BGN v období let 2014 až 2017, byly v účetnictví společnosti vedeny jako investiční majetek. Podléhaly daňovým odpisům. K nim jsou k dispozici informace o tom, při jaké činnosti společnosti BTK EAD byly použity. Zboží, za něž společnost BTK EAD provedla opravu odpočtu daně ve výši 301 745,36 BGN v období let 2014 až 2017, bylo v účetnictví vedeno jako skladové zásoby. Ty nepodléhaly daňovým odpisům, protože podle používaných účetních standardů nejsou zbožím, na něž se uplatní. Jsou k dispozici informace o tom, při jaké činnosti společnosti bylo zboží použito. Z účetního posudku, který si soud prvního stupně vyžádal, vyplývá, že společnost při následném prodeji vyřazených předmětů jako šrotu neúčtovala žádnou daň. Uvedený soud proto rozhodl, že napadené usnesení o započtení a vrácení je zákonné.
- 6 Řízení u Varchoven administrativen sad (Nejvyšší správní soud) bylo zahájeno na základě kasační stížnosti podané společností BTK EAD proti rozsudku

Administrativen sad Sofia grad (správní soud Sofie město) ze dne 18. května 2021.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 7 Společnost BTK EAD má za to, že odvedená DPH není splatná, protože čl. 185 odst. 2 směrnice 2006/112 nebyl článkem 79 ZDDS proveden správně. Podle prvně jmenovaného ustanovení se totiž oprava neprovádí v řádně doložených nebo potvrzených případech zničení nebo ztráty, v projednávané věci však společnost opravu odpočtu provedla.
- 8 Podle názoru společnosti BTK EAD není bulharské znění čl. 185 odst. 2 směrnice zcela správné, protože používá výraz „pogivane“ [zánik]. V jiných jazykových zněních má použitý výraz jiný význam: např. v anglickém znění je použito slovo „loss“ (ztráta, chybějící množství, zmetek), v německém „Verlust“ ([v bulharštině význam jako] ztráta, chybějící množství, úbytek), ve francouzském „perte“ (ztráta) a v italském „perdita“ (ztráta). Podle názoru společnosti musí být ustanovení směrnice v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie vykládána nejen na základě konkrétního znění v jednom z úředních jazyků Evropské unie, nýbrž i s přihlédnutím ke zněním v ostatních 23 jazycích (např. věc E. T., C-296/95, body 33 až 36, K. G., C-174/00, bod 26, a M., C-305/01, body 68 a 73 až 79).
- 9 Společnost BTK EAD v projednávané věci tvrdí, že zboží bylo vyřazeno z toho důvodu, že nebylo možno očekávat, že by přineslo hospodářský užitek, protože bylo například opotřebené, vadné, nekompatibilní, zastaralé nebo bylo nutno jej vyměnit, nebylo možno jej použít ke stanovenému účelu atd.
- 10 Finanční orgány příslušné pro veřejné příjmy odůvodňují zamítnutí žádosti společnosti BTK EAD o vrácení částky ve výši 1 304 090,56 BGN – DPH vypočtená podle článku 79 ZDDS z důvodu vyřazení ve výši odpočtu daně na vstupu – za období let 2014 až 2016 ustanovením čl. 79 odst. 3 ZDDS (podle nějž registrovaná osoba, která provedla úplný nebo částečný odpočet daně za zboží, které vyrobila, koupila, nabyla nebo dovezla, vypočítá a je povinna odvést částku daně ve výši odpočtu, pokud došlo ke zničení zboží, ke zjištění chybějícího množství nebo vyřazení zboží nebo změně jeho účelu a nový účel již neopravňuje k odpočtu daně) a za rok 2017 ustanovením čl. 79 odst. 1 ZDDS (podle nějž registrovaná osoba, která provedla úplný nebo částečný odpočet daně nebo odpočet odpovídající poměru užívání k nezávislé hospodářské činnosti za zboží, které vyrobila, nabyla nebo dovezla, vypočítá a je povinna odvést částku daně ve výši odpočtu daně, jestliže bylo zboží zničeno, zjištěno chybějící množství nebo bylo zboží vyřazeno). Tento názor byl ve správním řízení, které proběhlo po napadení usnesení, v plném rozsahu převzat. Usnesení bylo potvrzeno rozhodnutím ředitele ředitelství „Opravné prostředky, daňová agenda a záležitosti sociální pojištění“ v Sofii ze dne 18. února 2020.

Stručný popis odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Ve výše uvedených rozsudcích Soudního dvora Evropské unie je zdůrazňováno, že podle logiky systému zavedeného směrnicí o DPH lze odpočíst daně, které zatížily na vstupu zboží nebo služby použité osobou povinnou k dani pro účely jejich zdanitelných plnění. Odpočet daní na vstupu je spojen s výběrem daní na výstupu. Pokud jsou zboží nebo služby pořízené osobou povinnou k dani použity pro potřeby plnění osvobozeného od daně nebo nespádají do působnosti DPH, nemůže dojít ani k vybrání daně na výstupu, ani k odpočtu daně na vstupu. Skutečné nebo zamýšlené použití zboží nebo služeb určuje rozsah počátečního odpočtu, na který má osoba povinná k dani nárok, a rozsah případných oprav v průběhu následujících období. Soudní dvůr uvádí, že mechanismus opravy je součástí právní úpravy odpočtu daně zavedené směrnicí o DPH a jeho účelem je zvýšit přesnost odpočtů daně tak, aby byla zachována daňová neutralita, která je základní zásadou společného systému DPH vytvořeného relevantními ustanoveními přijatými unijním normotvůrcem. Na základě této zásady platí, že plnění uskutečněná v dřívější fázi dále poskytují nárok na odpočet daně pouze v rozsahu, ve kterém slouží k poskytnutí plnění podléhajících DPH. Směrnice o DPH tak má za cíl založit úzký a přímý vztah mezi nárokem na odpočet DPH na vstupu a využíváním dotčeného zboží a služeb pro zdanitelná plnění na výstupu. V této souvislosti je nutno připomenout, že články 184 a 185 směrnice o DPH obecně uvádí pravidla, za nichž může vnitrostátní finanční úřad požadovat opravu DPH původně odečtené na vstupu, aniž stanoví, jak má být tato oprava provedena. Podle čl. 185 odst. [1] směrnice se oprava provede, zejména pokud se po podání příznání k dani změni okolnosti zohledněné při výpočtu výše odpočtu, například byly-li zrušeny určité koupě nebo byla-li získána určitá snížení ceny. Vzhledem k tomuto, že jsou uvedeny změny okolností, k nimž se přihlíží při výpočtu výše odpočtu, totiž zrušené koupě nebo získaná snížení ceny, je s ohledem na výraz „například“ nasnadě závěr, že tento výčet není konečný. Výjimku z uvedeného ustanovení obsahuje čl. 185 odst. 2 směrnice, podle nějž se odchýlně od odstavce 1 oprava neprovádí u plnění, která zůstala zcela nebo zčásti nezaplacena, ani při zničení, ztrátě či krádeži majetku, které byly řádně doloženy nebo potvrzeny, ani při použití prostředků na dárky malé hodnoty a poskytnutí vzorků uvedených v článku 16. Tento výčet případů, kdy se oprava neprovádí, by bylo možno posuzovat jako konečný, protože druhá věta čl. 185 odst. 2 směrnice umožňuje výjimku z výjimky tím, že členským státům přiznává možnost, aby u plnění, která zůstala zcela nebo zčásti nezaplacena, a v případě krádeže přesto požadovaly opravu (takto rovněž závěr v rozsudku Soudního dvora ze dne 11. dubna 2018 ve věci SEB bankas, v němž je poukazováno na to, že zaprvé je třeba poznamenat, že povinnost opravy je definována v článku 184 směrnice o DPH co nejširším způsobem, jelikož „počáteční odpočet daně se opraví, je-li vyšší nebo nižší, než na jaký měla osoba povinná k dani nárok“ [bod 32]). Tato formulace *a priori* nevylučuje žádný možný případ neoprávněného odpočtu daně. Obecný rozsah povinnosti opravy je potvrzen výslovným vyjmenováním výjimek povolených směrnicí o DPH v čl. 185 odst. 2 této směrnice. V těchto případech, včetně krádeže, je zjevné, že osoba povinná k dani nemůže zboží používat pro další dodání z důvodu událostí, které nemůže ovlivnit. V zájmu ochrany této osoby před

tím, aby kromě hospodářských ztrát utrpěla i ztráty daňové, se podle čl. 185 odst. 2 směrnice neprovede oprava provedeného odpočtu daně. Podmínka, že osoba povinná k dani musí zničení, ztrátu nebo krádež řádně doložit, je v souladu s nárokem na odpočet daně. Dokonce v těchto případech směrnice stanoví výjimku z výjimky v čl. 185 odst. 2 tím, že v druhé větě dává členským státům možnost požadovat opravu i v případě krádeže. S přihlédnutím k těmto okolnostem vyvstává otázka, zda vyřazení zboží lze považovat za změnu okolností zohledněných při výpočtu výše odpočtu, k níž došlo po podání přiznání k dani. Uvedená rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie nepodávají na tuto otázku odpověď. V ZDDS, v zákon za šetovodstvoto (zákon o účetnictví) a v příslušných účetních standardech chybí legální definice pojmu „vyřazení“. Právní úpravu vyřazení obsahovalo nariadenie N° 1 za brakuvane i likvidirane na negodni osnovni sredstva (nařízení č. 1 o vyřazení a zničení nevhodných aktiv) ministerstva financí, v roce 1992 ale byl tento předpis zrušen. Podle svého článku 1 upravovalo toto nařízení podmínky a postupy při vyřazení a zničení aktiv spravovaných samostatnými hospodářskými subjekty, které v důsledku opotřebení nebo z jiných důvodů již nejsou vhodné k použití ke stanovenému účelu. Podle článku 3 nařízení se aktiva vyřadila, byla-li fyzicky opotřebená, doba jejich užívání uplynula a prostředky pro jejich nahrazení byly zaúčtovány; stárnutí a fyzické opotřebení nastávalo nezávisle na tom, zda uplynula doba použití. Ačkoliv chyběla příslušná legální definice, byl tento pojem zaveden do praxe a zákon jej vzhledem ke znění čl. 79 odst. 3 ZDDS převzal. Podle obecné praxe se aktiva vyřazují, jestliže již nejsou vhodné k používání, ať je to z důvodu opotřebení, nebo poškození, nebo protože jsou zastaralá a nelze je používat ani prodat. V důsledku uvedených důvodů jsou taková aktiva nevhodná k používání, a proto jsou vyřazena. Vyřazená aktiva lze zničit (fyzicky zlikvidovat), prodat, předat k užívání apod. V tomto smyslu výraz „vyřazení“ aktiv zjevně znamená, že byla v rámci podnikatelské činnosti zcela spotřebována. V tomto ohledu Soudní dvůr Evropské unie ohledně opravy odpočtu daně již rozhodl, že se nejedná o změnu faktorů ve smyslu daného ustanovení – tedy čl. 185 odst. 1 směrnice o DPH –, jestliže zboží nebo služby byly v rámci podnikatelské činnosti zcela spotřebovány (rozsudek ze dne 17. května 2001 ve spojených věcech Fischer a Brandenstein, C-322/99 a C-323/99). Pro rozhodnutí v původním řízení je ohledně článku 185 směrnice nejasné, zda musí být při vyřazení zboží provedena oprava odpočtu daně, ačkoliv pak zboží bylo v rámci zdanitelného plnění prodáno jako odpad (s přihlédnutím ke skutečnosti, že obchod s odpadem z černých a barevných kovů není součástí podnikatelské činnosti společnosti). Podle názoru společnosti BTK EAD vyřazení v tomto případě nepřerušuje přímé spojení mezi zakoupeným zbožím a jeho použitím pro zdanitelnou činnost společnosti, zatímco použití čl. 79 odst. 3 ZDDS ve spojení s jeho článkem 80 vede ke dvojímu zdanění, jednou při opravě odpočtu daně z důvodu vyřazení a poté při prodeji vyřazeného zboží jako odpadu. Nejasnost panuje rovněž v otázce, zda vyřazení zboží představuje změnu okolností zohledněných při výpočtu výše odpočtu podle čl. 185 odst. 1 směrnice, jestliže zboží bylo před svým vyřazením použito na zdanitelné plnění, je řádně doloženo nebo potvrzeno, že po vyřazení bylo zničeno a zlikvidováno, a vyřazené zboží nebylo použito pro nezdanitelná plnění nebo plnění mimo oblast použití

DPH. Nejistota dále existuje ve vztahu k otázce, zda výraz „ztráta“ v čl. 185 odst. 2 směrnice zahrnuje rovněž vyřazení. Nezbytný je výklad článku 185 směrnice s ohledem na to, zda uvedené znění nepřipouští opravu odpočtu daně pouze tehdy, jestliže zničení nebo ztráta zboží představuje důsledek událostí, které jsou mimo kontrolu osoby povinné k dani a osoba povinná k dani je nemůže předvídat ani jim předejít, nebo zda postačuje, že zboží bylo čistě objektivně ztraceno nebo zničeno, nezávisle na tom, zda se tak stalo v rámci nebo mimo kontrolu osoby povinné k dani. V této souvislosti ustanovení čl. 80 odst. 2 ZDDS stanoví, že v následujících případech se neprovede oprava podle článku 79:

1. zničení, chybějící množství nebo vyřazení v důsledku vyšší moci, jakož i v případě zničení zboží, které podléhá spotřební dani a je předmětem správní kontroly podle zákonů o akcizích i daňových skladovích (zákonů o spotřební dani a o daňových skladech);
  2. zničení, chybějící množství nebo vyřazení způsobené haváriemi nebo nehodami, u nichž může osoba doložit, že nebyly způsobeny jejím zaviněním nebo zaviněním osoby, která zboží užívá;
  3. chybějící množství, které je důsledkem změny fyzikálně-chemických vlastností v obvyklém rozsahu, v rámci stanoveném pro přirozený úbytek, a chybějící množství zboží při jeho skladování a přepravě podle právních předpisů nebo podnikových standardů a norem;
  4. technologický odpad v rámci přípustných norem stanovených technickou dokumentací týkající se příslušné výroby nebo činnosti;
  5. vyřazení z důvodu překročení doby trvanlivosti, která je stanovena v souladu s požadavky právního předpisu;
  6. vyřazení aktiv, je-li jejich bilanční hodnota nižší než 10 % pořizovacích nákladů.
- 11 S ohledem na význam výrazu „vyřazení“, jak byl zaveden do praxe, vyvstává otázka, zda uvedené ustanovení čl. 80 odst. 2 nepředstavuje opatření ve smyslu čl. 189 písm. c) směrnice.